

C_2022340SV.01002102.xml

5.9.2022

SV

Europeiska unionens officiella tidning

C 340/21

Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Törvényszék (Ungern) den 28 juni 2022 –
SOLE-MiZo Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-426/22)

(2022/C 340/28)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szegedi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: SOLE-MiZo Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

1)

Vid sådana omständigheter där räntan på den överskjutande avdragsgilla mervärdesskatt (nedan kallad ränta på mervärdesskatt) som inte kunnat tillgodoföras den beskattningsbara personen på grund av villkoret om "betalt vederlag", i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, ska beräknas med tillämpning av en räntesats som ovedersägligt täcker krediträntan på den korta penningmarknaden och som fastställs på grundval av centralbankens referensränta med tillägg av två procentenheter, i förhållande till mervärdesskattedeklarationsperioden, vilket innebär att räntan ska börja löpa från och med dagen efter den dag då den beskattningsbara personen gett in mervärdesskattedeklarationsblanketten med uppgift om den överskjutande mervärdesskatt som ska föras över till påföljande deklarationsperiod på grund av villkoret om "betalt vederlag", och fram till och med sista dagen för ingivande av påföljande mervärdesskattedeklarationsblankett: Ska då unionsrätten, särskilt artikel 183 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (1) (nedan kallat mervärdesskattedirektivet), effektivitetsprincipen, likvärdighetsprincipen, principen om direkt effekt och proportionalitetsprincipen och EU-domstolens dom av den 23 april 2020 i de förenade målen Sole-Mizo och Dalmandi Mez?gazdasági (C-13/18 och C-126/18) (nedan kallad domen Sole-Mizo och Dalmandi Mez?gazdasági) tolkas så, att den utgör hinder för en sådan praxis i en medlemsstat som den som är omtvistad i förevarande mål, enligt vilken det inte är tillåtet att, utöver ränta på mervärdesskatten, betala ränta som syftar till att gottgöra den beskattningsbara personen för en penningvärdesförsämring av det aktuella beloppet som skett på grund av den tid som förflutit efter

ovannämnda deklarationsperiod fram till den dag då räntan faktiskt betalas?

2)

Om föregående fråga ska besvaras jakande: Ska den unionsrätt som nämns i den första frågan och domen *Sole-Mizo och Dalmandi Mez*? gazdasági tolkas så, att det är förenligt härmed att en nationell domstol fastställer räntesatsen för penningvärdesförsämringen och gör detta på ett sådant sätt att räntesatsen blir densamma som inflationstakten?

3)

Ska den unionsrätt som nämns i den första frågan och domen *Sole-Mizo och Dalmandi Mez*? gazdasági tolkas så, att de utgör hinder för en praxis i en medlemsstat enligt vilken det, vid beräkningen av beloppet för penningvärdesförsämringen, även beaktas att den berörda beskattningsbara personen fram till dess att villkoret om "betalt vederlag" uppfyllts, det vill säga fram till betalningen av ersättningen för varan eller tjänsten, hade erhållit ersättningen för förvärven jämte motsvarande mervärdesskatt, och det även utvärderas, förutom inflationstakten som fastställts för perioden med penningvärdesförsämring, under hur lång tid den beskattningsbara personen berövades mervärdesskatten (inte kunde erhålla återbetalning av den)?

(1) EUT L 347, 2006, s. 1.